

Famosos, tocats de Nadal

Fer regals pel Nadal és un dels costums més arrelats, ja els romans utilitzaven les saturnals per fer presents als familiars i companys més acostats. Avui, el costum continua més com una obligació —així ho afirmen els seus detractors— que com una manera d'expressar els sentiments. El fet cert és que arriba el Nadal i tots els *yuppies*, sindicalistes, postmoderns, *progres* i resta de fauna social no cal que inventen una excusa per gastar diners i fer regals.

El Nadal és, vulguem o no, una època que a la majoria ens posa tristos i alhora una època de disbauxa. Els règims dietètics s'obliden perquè un no pot resistir-se als anuncis de torró de les varietats més exòtiques o el cava més escumós, i és que pel nadal tot és permès. Després ja vindran les rebaixes de gener que acabaran amb els quilos de més i que ens escuren de la butxaca els quatre duros que ens van sobrar de les festes saturnals.

Però no hem de ser dramàtics. Si preguntem, ningú es confessa balafador nadalenc, «no res, una botella de cava i poca cosa més». Aleshores, ¿on van a parar els milers de Barbies, Masters del Universo, Pins i Pons, «*alucina vecina*» i «*busco a Jacks*», sense oblidar les Giovanes, Brandos o l'espectacular «*un diamante es para siempre*»? Si fem un repàs als nostres entrevistats, les campanyes d'anuncis publicitaris no els han afectat gaire.

Així, la majoria dels famosos no tenen ni la més mínima idea del que es gasten al nadal en menjar i regals, si més no, d'aquesta manera ens han contestat la majoria dels entrevistats, encara que per diferents raons. És evident que tot en aquesta vida és molt relatiu. Així, **Núria Feliu** assegura que a casa seua Nadal és pràcticament tots els caps de setmana: «Nosaltres ens reunim tots els diumenges i fem l'escudella. És l'únic dia que la família està unida i res millor que un bon menjar per celebrar-ho». Per la seua banda, el pintor **Manolo Boix**, que prompte veurà una exposició seua de l'Equip Crònica per la inauguració de l'IVAM, aprofita l'època nadalenca per tancar-se al seu estudi: «el més normal és que jo aprofite aquests dies per treballar; sembla que hi haja més tranquil·litat.» És a dir, poca disbauxa entre pinzellada i pinzellada.

Tal vegada siga el director d'orques-

Un any més arriben les festes. Des d'EL TEMPS hem fet una petita enquesta a una sèrie de personatges coneguts de la cultura i la vida social catalana. De la festa familiar al bombardeig publicitari, cadascú tracta d'eixir-se'n de la millor manera possible.

Tona Català

bem que un col·lectiu, en compte de gastar, guanya diners.

Toni Cruz, un dels integrants del polifacètic grup La Trinca, que triomfen amb el programa *Tariro, Tariro*, opina que el Nadal és sinònim de feina i aquest any més encara perquè treballarà tots els dies: «No tindrè temps per gastar un duro». Per la seua banda, **Mary Sanpere** diu que ha treballat tota la vida, però que aquest any prepararà una bona escudella, ja que no pot estar als escenaris a conseqüència d'una caiguda que l'ha deixada una mica trasbalsada. **Xemi Baviera**, el gerent

tra valencià **Manuel Galduf**, que acaba d'arribar d'Alemanya, qui exemplifique millor el Nadal per a tota la gent de l'espectacle: «Nosaltres els artistes portem una vida una mica diferent. Quan tothom està de festa, nosaltres treballem, i a l'inrevés». Aquest fet és importantíssim a l'hora de fer un balanç sobre les despeses de Nadal. Ja sa-

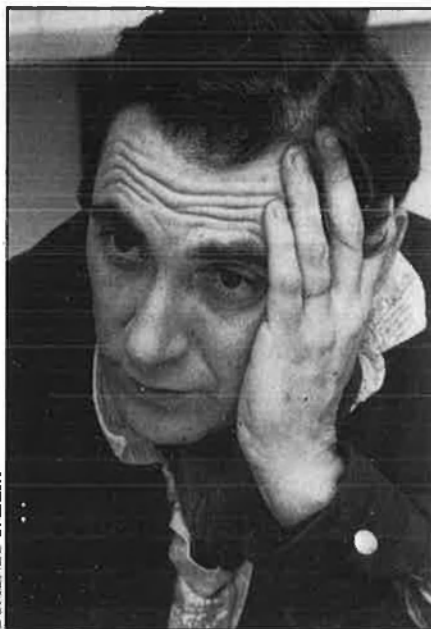
del restaurant La Venta de l'Home no pensa eixir de la cuina en tot el Nadal. «¿Despeses? Cap. Nosaltres mengem del que hi ha al restaurant. És evident que durant aquestes dates el menjar sol ser més exquisit, però és el que comprem per als clients i el que nosaltres mengem. És fàcil que comprem alguna barra de torró, res més.»

Per unes raons o per altres tots asseguren que tindran poques despeses. La indefugible **Salomé** afegirà 10.000 pessetes al pressupost de la setmana: «En la meua família els menjars forts no ens agraden, la nit de Nadal faré xai. Els torrons no ens agraden i clar, no en compraré. Tal vegada on més despeses tindrè serà en cava.» **Salomé** està preparant en aquests moments un disc en català. Per la seua banda, el cantant **Lluís Miquel**, que reparteix el seu temps entre els recitals, la Patxanguer i les gravacions, quan no treballa acudeix als menjars que celebra la família «un dia amb els meus pares i l'altre amb els meus sogres. Sempre portem alguna ampolla de cava o torrons, però aquest any m'he compromès a preparar una part del menú, crec que amb 10.000 pessetes en tindrè bastant.» **Manuel Ángel Conejero**, director del Palau de la Música de València pensa que el pressupost del sopar i dinar del dia de Nadal serà d'unes 25.000 pessetes.

Ja en el terreny polític-econòmic la cosa tampoc no canvia gaire. El batle de Mallorca, **Ramon Aguiló**, tampoc tirarà la casa per la finestra: «Som poc menjadors a casa i no eixirem del peix i les verdures. Imagine que comprarem torró i xampany, però jo no el provaré perquè no m'agrada beure». El polèmic president de la Confederació Empresarial Valenciana, **Pedro Agramunt**, d'actualitat per les seues picabaralles a la cúpula valenciana del PSPV-PSOE, ens va assegurar que aquest Nadal seria auster segons el manament reial i per això no pensava gastar massa diners.

Quant als regals, les intencions varien. De tota manera, hi ha hagut una mena de por a l'hora de donar xifres exactes, però ens han especificat, més o menys, quina mena de regals faran. El menys poregós ha estat el nostre home del temps a TV3, **Alfred López Picó** que, a més de fer prediccions meteorològiques, ens ha demostrat com fa les previsions per al nou any. Així, aquest any ha fet una llarga llista de regals del tot útils i ha invertit al voltant de 150.000 pessetes. «Aquest any m'he gastat una mica més del normal, però he comprat una rentadora per als pares i uns *baffles* nous per al meu equip de música. He comprat més coses del mateix estil, però que ara no recorde. No he comprat mai coses inútils, sempre són regals que es poden fer servir».

Lluís Miquel regala segons l'economia puntual del mes de desembre: «Normalment sóc molt esplèndid. Ara,

DOMÈNEC UMBERT

RAFA GIL

Delta, Pau Riba. Baix, Manuel Ángel Conejero.

si no tinc diners, no en gaste, és evident. De tota manera sempre acabe gastant-me 50 o 60.000 pessetes; tot depèn de la butxaca, si treballo la nit de Cap d'any, em gaste els diners en Reis». **Manuel Ángel Conejero** també es gastarà aquest any de 50 a 60.000 pessetes en els regals dels fills i dels nebots: «A la meua dona no li solc fer regal de Nadal. Nosaltres celebrem els natalicis i els aniversaris de noces. Crec que per a la nostra vida en comú aquestes dates són molt més importants». **Ferran Torrent** no destinarà més de 30.000 pessetes per als regals dels nebots: «Tu, ja està bé». D'acord Ferran, així, ni el saxo.

El *rocker* incombustible **Pau Riba** tanca els ulls per no saber com se'n van

els diners: «Sempre tinc molts regals a fer. En la meua família som nou germans i, a més, els nebots i els amics. En la família ho hem arreglat de manera que abans fem un sorteig i cadascú fa un regal a qui li ha tocat sense que aquest sàpiga qui és. Així sols fem un regal cadascú i no nou, que seria la ruïna». El director de cinema **Ventura Pons**, que acaba de finalitzar el seu film *Putxa misèria*, assegura que gasta el que li convé: «Mai no he fet les coses per obligació i el fet de ser Nadal no m'obliga a gastar més diners, de tota manera en Reis faig regals als meus nebots i als meus amics. Els amics són una part molt important en la meua vida».

Mary Santpere diu que quan passe Nadal ens escriurà dient-nos els diners que s'haurà gastat: «Perquè et facis una idea, he de regalar al fill, la filla, el gendre, la nora i els sis néts». Per a la fotògrafa **Colita**, les despeses de Nadal depenen d'una cosa tan ximple com saber quina mena d'amant de torn passa per la seua vida: «Aleshores, si no és massa exigent, la despesa és curta. Ara, si té deliris de grandesa, el resultat és la ruïna més absoluta». Reina, ets esplèndida.

Diamants, el que es diu diamants, malgrat les campanyes publicitàries televisives, sembla que ningú no en regalarà, o, almenys, no ens ho han volgut dir. ¡Ep! No som Hisenda, nosaltres. Ara bé, **Salomé** comprarà una polsera d'or per al seu marit: «Feia molt de temps que en tenia il·lusió i he aprofitat el Nadal per decidir-me a regalar-li-la». **Pedro Agramunt**, tampoc s'ha decidit pels diamants, tot i que són per sempre, en canvi comprarà roba: «Algun vestit fora del que és habitual, tant per a la meua dona com per als fills. Els avis i els oncles ja s'encarregaran de comprar les coses més intrascendents». La **Feliu** no vol sentir parlar de coses inservibles i inútils: «Això de la publicitat cada dia és més immoral. És un bombardeig de coses inútils completament. Als meus nebots i als fills dels meus amics, els compraré joguets educatius; vull que juguin però que a la vegada aporten la seva creativitat».

Els que no faran cap regal, per raons ben diferents, els hem deixat per a aquest bloc. **Maria Antònia Munar**, consellera d'Educació i Ciència del govern balear, no ha pressupostat les despeses en regals de Nadal perquè aquesta «no és una data que jo commemori amb obsequis. El que fonamentalment valor en aquesta època de l'any és poder gaudir d'uns dies de pau al costat

Salomé.

Ramon Aguiló, batle de Palma.

dels meus». **Matilde Salvador**, la compositora i musicòloga castellenca, s'hi declara en contra de manera contundent: «Això del Nadal s'ho han inventat els botiguers. Jo faig els regals a la meua família quan a mi o a ells els abelleix, no quan m'ho diuen les propagandes». **Manolo Valdés**, pensa aproximadament el mateix: «Quan regale alguna cosa a una persona concreta, m'agrada pensar-ho bé. Pose una miqueta de mi en el regal en qüestió. Per això aprofite qualsevol altra ocasió que no siguin aquestes dates per a

regalar. Psicològicament m'és impossible ficar-me en una botiga ara pel Nadal. Tothom hi va».

Xemi Baviera diu que si té una estona lliure aprofita per anar a València, però no a comprar res sinó a veure teatre o cinema: «Com podràs comprendre, no vull perdre el temps comprant regals». **Xesc Forteza** s'excusa dient que és un home de teatre: «Els diners, els guanya jo i els gasta la meua dona. No sé mai res de regals i coses per l'estil». El mateix ocorre amb **Manuel Galduf**: «Sóc incapaç d'anar de compres d'una

botiga a una altra. Si no és una cosa molt urgent, mai hi vaig. D'això s'encarrega la meua dona. Aquest any els meus fills volen anar a la neu en un viatge que organitza la universitat, així, doncs, aquest serà el seu regal. Ara, no em preguntes quant val perquè no ho sé».

Un altre capítol important en les despeses solen ser els viatges. De tota manera, sembla que el Nadal no és una època que la gent aprofite per anar fora de casa. Evidentment, l'excepció confirma la regla. **Matilde Salvador** viatjarà aquest any al Nepal i l'Índia del Nord: «Cal moure's perquè, si no, es rovellen les frontisses. Pel Nadal la meua filla no ve de Menorca, aleshores aprofite aquestes dates per a viatjar. Em sembla la millor manera de passar-les. Pense gastar-me tot el que siga perquè no em falte res». **Xesc Forteza**, el veterà còmic mallorquí, també viatja tots els anys, però en aquesta ocasió encara no havia decidit a on. **Núria Feliu** baixarà el dia de sant Esteve al País Valencià i s'hi quedarà com tots els anys fins a Reis: «Estaré entre València i la Marina Alta i no sé quant em gastaré perquè no em compraré cap vestit ni res semblant».

En definitiva, tot són diners. I amb diners, torrons. I si penseu que esteu immunitzats contra les despeses de Nadal, ho teniu cru. Les vacunes no fan efecte. Segur que acabareu comprant algun disc de la WEA o dels recomanats per Pryca o El Corte Inglés, sense oblidar les ofertes de llibres, o les fantàstiques pel·lícules amb què bombardeja la publicitat de Nadal. La temptació, malgrat tot, està servida. □

Maria Antònia Munar, consellera d'Educació i Ciència del govern balear.